

A magyar erdőtisztek baráti ünnepélye az országos főerdőmester tiszteletére.

Tartatott Gödöllőn 1881. évi augusztushó 20-án.

Midőn az ünnepélyt rendező választmány ezen közleményt az „Erdészeti Lapok“-ban nyilvánosságra adja, nemcsak az ünnepély történetét kívánja megörökíteni, s annak leírását azon szaktársakkal is közölni, a kik bármely okból hátráltatva voltak a megjelenésben, hanem egyszersmind számot kíván adni tevékenységéről, hogy t. i. mennyiben felelt meg azon feladatnak, melyet magára vállalt. Ez az oka annak, hogy a bizottságnak az ügy jelentőségénél fogva nem csak azt kellett megkivánni, hogy e sorok napvilágot lássanak, hanem azt is, hogy azok változatlanul közöltesse, és melynek szíves teljesítését reményli is.

A rendező választmány.

A mennyire óhajtva várta, majdnem türelmét veszítve sürgette szakja ügyét szíven viselő minden magyar erdész az erdőtörvény meghozását, ép oly örömmel és lelkesedéssel fogadta annak életbeléptetését, és a kormánynak azzal összefüggő azon szervező rendelkezését, melynélfogva a kincstári erdőkezelés a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministeriumba ment át és az erdőrendészeti felügyelettel közös vezetés alá helyeztetett.

Ezen intézkedés számos aggodalomtól mentette meg az erdészet ügybaráit, mert annak természetes következménye nem lehetett más, minthogy elhagyva a fiskális irányt, a magyar erdészet tisztán közgazdasági alapra fektettetni és élére oly férfiu állíttatni fog, a kinek multja garantiát ígért a nagy feladat helyes és tapintatos megoldására a jövőben.

És ugy is lön.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministerium kebelében alakított két osztály, az állami erdőfelügyeleti és a kincstári erdészeti osztályok közös főnökeül országos főerdőmesterré ministeri tanácsosi ranggal és jelleggel Kálnoki Bedő Albert lón kinevezve, ki addig az államkincstári erdők osztályának volt főnöke a pénzügyministeriumban.

Eltételezve azon tevékenységtől, a melyet Bedő az erdőtörvény szövegezése és keresztülvitele körül kifejtett, hivatalos pályájának eddigi minden mozzanata, az Országos Erdészeti Egyesület vagyoni és szellemi gyarapodására irányzott eredménydús működése, az „Erdészeti Lapok“ több évi tapintatos szerkesztése, a buzgó szakemberről, a lelkes hazafirol tett tanúságot. Ehez járul még a vonzó modor, a részrehajlatlan igazságosság, mindannyi tulajdonok, melyeknél fogva ezen kinevezést minden magyar erdész nemcsak megelégedéssel, sőt örömmel fogadta. Mi lehetett természetesebb tehát, minthogy ezen érzelemnek mindenki látható kifejezést óhajtott adni. Mindenfelől tervek merültek föl és vitattattak meg kisebb-nagyobb körökben; mert általános volt a kívánság, hogy a magyar erdészek ünnepélyes nyilatkozata méltó is legyen a nagyszámu és tekintélyes testülethez.

Eközben jelent meg Belházy Jenő kir. főerdész fölhívása a m. kincstári erdészekhez, az orsz. főerdőmesternek nyújtandó albumra.

A fölhívás illetékes körökben viszhangra talált, és minden részről érkeztek nyilatkozatok a hozzájárulásra.

Azonban az erdészet más ágánál alkalmazott erdőtisztek is résztvenni óhajtván ezen ovatióban, több oldalról jött felszólításoknak engedve, Budapesten választmány alakult ezen ügy vezetésére, melyhez Belházy is csatlakozott. Ezen választmány Rónai Antal főerdőtanácsos elnöklete alatt következő tagokból állott.

Illés Nándor főerdőtanácsos, Hoffmann Sándor főerdőtanácsos, Belházy Emil főerdőfelügyelő, Szabó Adolf kir. erdőfelügyelő, Dobl Miklós erdő-számtanácsos, Horvát Sándor erdőmérnök és Kovács Géza erdész, mint a választmány jegyzője.

A választmány megalakulása után felszólítást intézett az összes magyar erdészekhez, melynek eredménye oly fényes volt,*) hogy nemcsak lehetségessé vált a tervezett albumot művészileg kiállíttatni, hanem annak átadására is oly ünnepélyt lehetett rendezni, a melyen a magyar erdészek tömeges megjelenésükkel személyesen is kifejezést adhattak az ünnepelt iránt táplált érzelmeiknek.

Az ünnepély ideje Szt. István napjára Gödöllőre tüzetett ki, mert csak erdő lehetett annak méltó helye, s erre az ünnepeltet és családját két héttel előbb Wanke Sándor primási erdőmester által vezetett küldöttség hívta meg.

Augusztus 19-én Budapesten a Szécsenyi sétány kioskjában száz tagot meghaladó erdészközönség jelent meg, részint megbeszélendő a következő nap teendőit, részint, hogy számos évek után ismét följuthassák az ismeretséget a régi társak. Őszbe borult fövel találkozott itt ismét egymással számos férfi, a ki az akadémián, mint viruló ifju mondott istenhozzádot. Csak az képzelheti az általános örömet, a ki a viszontlátás boldogságát hasonló viszonyok között már egyszer élvezte. Másnap reggel 9 órakor a személy-vonattal érkezett meg Gödöllőre az ünnepelttel együtt az erdészek nagy száma, többen, s maga az ünnepelt is, nejeiket és leányaikat is magokkal hozva. Az indóháznál az érkezőket Kallina Károly erdőmester vezetése alatt az erdészszemélyzetből képezett ünnepélyrendező bizottság fogadta.

*) A begyűlt pénzekről Dobl számtanácsos által készített számadás, melyet a bizottság véglegesen felülvizsgált a bányászok és erdészek tisztii takarékegyletének irattárában van elhelyezve, s ott bárki által megtekinthető. A választmány.

A kir. kastély és kert megtekintése után az összesereglettek a fácsánykert nevű erdő közepén lévő nyári kioszkhoz vonultak.

Az érkezőket taraczk lövések fogadták.

A kioszk, melyben egykor Grassalkovits herczeg látogatása alkalmával Mária Therezia királynénk is több ízben ozsonált, az ünnepélynek megfelelően volt földiszítve. Homlokzatán tölgylevelekből B. A. betűk diszelegtek.

Az épület környezetét képező sík téren padok várták a pihenni kívánókat. Délfelől az emelkedő parton asztal állott a szőnyeggel leborított albummal. Az asztal körül lévő padokat a hölgyek foglalták el, mint virágkoszoru övezvén körül azt s az ünnepeltet.

Ekkor előlépett Bothó Imre, a Batthyányi Gusztáv herczegi javak főerdőmestere, s a beállott csend és figyelem közepette következő beszédet mondotta :

„Mélyen tisztelt szaktárs és barát! Méltóságos országos főerdőmester ur! A magyar erdészeti érdekében lelked egész odaadásával minden irányban kifejtett nagymérvű tevékenységed által szívünkben felköltött nagyrabecsülés és tisztelet összeolvadó érzelme vezetett bennünket magyar erdészeket ide, hogy keresetien őszinte szavakban adjunk kifejezést az iránnyodban táplált élénk érzelmeinknek; hogy szeplőtlen hazafiságod, törhetlen erélyed, s messze jövőre kiható hasznos munkásságod s kipróbált tehetségeid előtt bizalmunkat és elismerésünket, érdemeid előtt pedig hódolatunkat nyilvánítsuk.

Pályád megkezdése óta életednek minden mozzanata a magyar erdészeti emelésének s fejlesztésének volt szentelve s nincs e téren üdvös tényező, hol alkotó erődnek s hasznos működésednek életbevágó, maradandó nyoma ne volna.

Az Országos Erdészeti Egyesület virágzó állapota s hármas irányu áldásos működése; az erdőtörvény életbelépteté-

sének és végrehajtásának szervezése; az erdészetnek a földművelési ministeriumban való önállósítása; kiváló irodalmi munkásságod, a magyar erdészeti irodalom virágzóvá tételére irányuló eredménydús törekvésed, testületünkben a nemzeti szellem fokozatos izmosítása sat. sokoldalu tevékenységednek mind megannyi sarkalatos emlékei, melyekért, s általában az erdészet minden ágát felkaroló nagyhorderejű munkásságodért, előre törekvő lelked tiszta önérzetéhez, szerény, de melegen átérzett, hálás elismerésünkkel mi is járulni óhajtunk.

Jól tudjuk mi, hogy nehéz és tövises pályádon uttörőid voltak. Uttörőid, kik legnemesebb önfeláldozással s lételőlk kockáztatásával teremtték meg az általad tovább fejlesztett alapot, kik, mint a magyar erdészet hajnalcsillagai, — hirdetve annak jövőjét — ragyogtak s a méltán kiérdemelt hálás elismerés láthatárán, ragyogni is fognak mind örökké!

A te érdemed, hogy őket szent törekvéseikben az ügy iránti lángoló szeretet hevével támogattad, hogy a magára maradt zászlót avatott erős kézzel újra fennlobogtatva, azt fáradhatatlan s küzdelemteljes munkássággal s körültekintő vezéri bölcsességgel a diadal fokára emelted s a magyar erdészeti életfeltételeit kivivtad.

Nem ismeretlen előttünk, hogy a magad elé tűzött cél, ama „állandóan jövedelmező tartaléktőke“ gyümölcsözésének biztosításáig, rád még nagy és nehéz feladatok megoldása vár. De rendithetetlen lelkünkben a hit, hogy bölcsességed a felmerülendő nehézségeket — hazánk érdekeinek megfelelően — ezentul is mesterileg fogja megoldani.

Mi, kik hazánk ujjaalkotásában a munkafelosztás és a polgári szent jog és kötelesség alapján, a hozzánk illő szerény mértékben, szintén részesülni óhajtunk, eljöttünk hozzád, mint vezérünkhöz, mint ki a magyar erdészeti korszakot alkotó aeráját létrehozta és megnyitotta, hogy előtted, kinyi-

latkoztassuk, miszerint édes hazánk üdvére és jólétére vezető törekvéseidben, tehetségeinkhez mérve, ezentul is buzgón támogatni akarunk. Eljöttünk hozzád, hogy a legfelsőbb helyről kezedbe adott zászlóra mi is tűzhessünk egy szerény, de élénk színű szalagot, mely mint közös bizalmunk és tiszteletünk jelvénye lengjen ott.

Fogadd tőlünk szívesen ezen, a magyar erdészeti szak összes mivelőinek részvételével összeállított emléket, mint az irányodban táplált köztisztelet és általános elismerés halvány kifejezését, jelélül annak, hogy a fának magasba törekvő koronája csak akkor díszlik, ha gyökerei a talajban kellően tért foglaltak és fejtek. Ez az a tér, honnan a netalán vállaidra nehezülő küzdelmekhez uj erőt merithetsz, mint Antheus a földtől.

Adjon az ég neked egy boldogságban gazdag életet. Tartson meg a Gondviselés hazánk boldogítására, a magyar erdészet felvirágzására, testi és lelki erőben, egészségben, az emberi élet legszéleseb határáig.

Éljen Bedő Albert!“

A lelkes éljenzésekkel fogadott beszéd után Rónai Antal főerdőtanácsos Kemény Gábor br. földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister ur megbízásából rövid szavak kíséretében a minister arczképét nyújtotta át, melyet a minister nagyrabecsülése jelélül küldött országos főerdőmesterének. Rónai beszédében kiemelés, hogy rendes körülmények között e kitüntetést csupán a magyar erdészek tüntető tiszteletnyilvánítása viszhangja gyanánt üdvözlőné; tudva azonban azt, hogy legfőbb szakvezérünkre nem kisebb feladat vár, mint az 1879. évi erdőtörvénynek életet adni, a minister ezen tényét, a kitüntetés oly zálogául tekinti, mely nyíltan hirdeti azt, hogy az ünnepeltben azon kitűnő szakegyént találta föl, ki a feladat magaslatán állva, neki a fontos kérdések megoldásánál jobb keze s hű tanácsadója lesz.

Ezért a minister ur e kegyeletes megemlékezését a kitüntető elismerés oly drága ereklyéjének tekinti, mely szakunkra fényt áraszt és a magyar erdészek kebelét legbensőbb önérzetre gyulasztja, miért is az összes magyar erdészek osztatlan óhaját reményli tolmácsolni akkor, midőn kívánja, hogy az ünnepelt, ki a kincstári erdészeti fénykorának megalapítója, a magyar erdészeti üdvére sokáig éljen, és az iránta érzett köztisztelet napról-napra fokozódjék.

Bedő láthatólag megindulva, meleg szavakkal köszönte meg a megtiszteltetést, jelezvén, hogy szaktársainak ily magasra kitüntető figyelme, hogy a magyar erdészeknek kölcsönös baráti érzelmein alapuló ezen szaktársi és baráti ünnepélye, mely az összetartó és egymást támogató kölcsönös barátságnak továbbra is zálogát képezi, és itt a boldogító erdők szabad körében ilyen eddig együttesen nem látott nagy számban összegyűlt kitűnő szaktársak összesége, annyira meghatja, hogy az öröm e drága perczeiben a nyelv és szó távolról sem lehetnek képesek kifejezni azt, a mit a szív érez. Az, a mit ő tett, ugymond, nem egyedül az ő érdeme. „Közreműködtetek ti is kedves szaktársaim mindannyian. Csak az általános támogatás, a minden oldalról nyilatkozó és ugyyszólva egyhangu helyeslés tette lehetővé, hogy elértük azt, mit szeretett szakunk érdekében elérni óhajtottunk, elérnünk kellett és elérni sikerült. És a melyből kifolyólag viszont kötelességünkké vált, hogy lankadatlan becsületes munka által szolgáljuk Magyarországot erdőgazdaságának ügyét, hogy ez által úgy hazánknak mint az erdőbirtokosoknak szép és jó jövedelmű erdőket neveljünk. Vállvetve kell közreműködnünk azon, hogy az erdő-törvény az életbe átmenjen és annak okszerű gazdasági elvei köztulajdonná váljanak. Ha mindannyian együtt maradunk a munkában, a szorgalomban, s cselekedeteinket az erdők érdekei és azok birtokosai iránti feltétlen hűség vezeti s az igaz

baráti összetartással támogatjuk egymást, akkor nem marad el a jó eredmény sem, és örökre áldott lesz a nap emléke, a melyen az erdőtörvény életbe lépett, s áldott rám nézve is, a magyar erdészek kölcsönös baráti ünnepélyének e napja, melyen engemet, soha el nem feledhető nagybecsű figyelme-
tekből kedves barátaim, e váratlan megtiszteltetés ért.

Kedves emlékem és társam lesz nekem ez album mindig, s ha majd az élet változó viszonyai között fájdalom és kétely szállják meg lelkemet, vigaszt és bátorságot fogok meríteni a kitartásra, látva képeitekben a hű- és bizalmas baráti sereget, mely engemet támogatni kész.

Mély hálával és az igaz köszönet meleg érzésével kell még Ministerünk ő Nagyméltóságáról is megemlékeznem, ki arczképének megküldése által szintén hozzátok hasonló váratlan kitüntetésben részesít, s ki szakunk érdekeit, miként a tények bizonyítják, államférfiúi bölcs belátással s a jó gazda meleg odaadásával pártolja, szívünk mélyéből kívánhatva, hogy adjon az Isten Magyarországnak sok olyan ernyedetlen munkásságu, szorgalmas, a földmivelés érdekeit annyira szíven viselő s olyan elfogulatlan jelemmel ékeskedő ministereket, mint Bárány Kemény Gábor ő Excja, mert ekkor hazánk ege fényre derül.

És most kedves barátaim, legforróbban megköszönve nagybecsű figyelme-
teket, ajánlva és kérve a kölcsönös baráti támogatást s a magyar erdészeti ügye iránti további állhatatos hűségteket, kívánom: hogy a jó Isten áldjon meg mindannyi-
tokat hosszú élettel és szerencséltesen boldogsággal s megelégedéssel kedves családaitokban és gyermekeitekben.

Az album, melyről beszéde illető szavai alkalmával Bothó a szönyeget levonta, 52·5 cm. széles, 36·5 cm. magas,

8·3 cm. vastag és a 3 lapra terjedő ajánlaton kívül arczképekkel telt 36 lapot tartalmaz.

Az album sárgásbarna disznóbőrbe van kötve. Felső lapját aranyozott sárgarézből készült faágakat utánzó keret szegélyezi, a sarkokban jegenyefenyő ágakon nyugvó három-három fenyőtobozzal.

A közép tükör antik ezüstkék-mező aranykeretben, cizelált ezüst tölgylevél és makkokkal diszitett arabeszekkel, és e mezőben négy medaillon. Ezek közül a középsőt, a legnagyobbat borostyán koszoru köríti aranyozott rézből. A medaillon mezeje arabeskes zöld bársony. Erre van fektetve Bedő családi czimere: Vörös paizs B. A. monogrammal, fölötte aczél sisak az 5 águ arany koronával, melynek tetejéről szárnyra kelni készülő ezüst galamb olajágot tart aranyból. Paizstakaró vörös és zöld, a színek emailból.

A nagy medaillontól jobbra és balra valamivel kisebb, arany pálmalevelekkel átfont vörös bársony keretű, két valamivel kisebb medaillon, közepén nikelből erdészeti szerszámok és műszerek csoportjával képviseli a szakot. A nagy medaillon fölött kicsi medaillon az „Erdészeti Lapok“-at jelző zöld könyvvel; alatta másik kis medaillon Sz. Hubert szarvasával ezüsből, az agancsok között arany fénysugaraktól körülvett latin kereszttel.

Az album alsó lapján aranyozott sárgarézből 4 fenyőtobozcsúcs képezi a lábakat, a lap közepét pedig nikelből tölgykoszoru makkal foglalja el közepén aranyból az 1881. évszámot tüntetve elő.

A csat négyszegletű aranyozott sárgaréz lemez arabeszekkel diszitve a B. A. monogrammal, fölötte az 5 águ koronával.

A monogrammban a B. mindig zöld, az A. a czimeren fehér, a csaton vörös email.

A dedicatio első lapját az Országos Erdészeti Egyesületi tagok diplomáiról ismeretes két medaillon, a tölgy és fenyő képével díszíti. A lapot körülfutó kettős aranyléczekből képzett keret felsőjének közepét az erdészeti czimer díszlik : kék mezőben keresztbe tett kapa és fejsze, függélyesen pedig csemetefuró, takarva körfűrészlappal, erre átlazó fektetve szárai között tölgycsemetével.

Ezen lapon következő szavak állanak :

Méltóságos

Kálnoki

Bedő Albert urnak,

orsz. főerdőmester

és ministeri tanácsosnak,

az erdészeti államvizsga elnökének,

az Országos Erdészeti Egyesület alelnökének,

a magyar tudományos akadémia levelező tagjának,

az osztrák császári vaskorona és a francia becsületrend lovagjának, sat.

A következő két lapon a következő ajánlat olvasható :

A magyar erdőgazdaság újabb korszakának sarkkövét képező 1879. évi XXXI-ik törvényczikk életbeléptekor minden magyar erdész kebelét benső öröm hatotta át, mivel ezáltal a magyar erdők jövőjét a Kárpátoktól Adriáig biztosítottak látták. De ezen szívünk mélyéből fakadó öröm még inkább fokozódott akkor, midőn a magyar országos kormánynak magas bizalma folytán legkegyelmesebb urunk dicsőségesen uralkodó királyunk Ő Felsége ezen törvény sikeres végrehajtása tekintetéből országos főerdőmesterünkké Téged méltóztatott legkegyelmezyesebben kinevezni. Mert midőn szakvezérünkké, hazánk első országos főerdőmesterévé Te lettél kiszemelve, oly férfiú kezébe jutott a magyar erdészeti sorsa, kinek erdészeti ügyeink körül tanúsított eddigi ernyedetlen és üdvös munkássága, fáradhatlan tevékenysége, szakismerete és ügy-

buzgósága biztosítékot nyújt arra, hogy a magyar erdészetet a minket e tekintetben eddig túlszárnyalt legműveltebb nemzetek által elért színvonalra — és az elismerés azon fokára fogja emelni, melyet az közgazdasági és közművelődési fontosságánál fogva megérdemel.

És midőn ezen meggyőződésünket és örömünket ez alkalommal kifejezzük, szívünkben kívánjuk, hogy azon magas állásban, melyet mindnyájunk büszkeségére elfoglalsz, szakunk javára és a magyar erdészet diszére kedves családdal együtt boldogan és sokáig élj.

Fogadd tőlünk szívesen ezen emléket, melybe azért tettük arczképeinket, hogy ha a szép, de nehéz pályán, a súlyos küzdelemben valaha erődet netán lankadni éreznéd, végig tekintve a harcosok táborán, kik zászlód alá sorakoztunk, új erőt merits, látva, hogy a mit a magyar erdészet érdekébeu tenni akarsz, annak buzgó végrehajtására meg van a kész erő és a jóakarát.

Fogadd tőlünk szívesen ez emléket azon rokonszeny, azon szeretet, azon barátság jeléül, melylyel irántad szivednek nemessége, lelkednek jósága és igaz magyar hazafiságodnál fogva viseltetünk.

Gödöllőn, 1881. augusztus 20-ikán

szeretve tisztelő szaktársaid:

a magyar erdészek.

A fényképek vizitkártya nagyságuak, s minden lap egy-egy oldalán két sorjában négy-négy, tehát összesen 8, s így egy lapon 16 van; minélfogva az album összes 36 lapján 576 képnek van helye.

Az arczképek következő sorrendben és számmal vannak elhelyezve:

1. Magánosok erdőtisztjei	96.
2. Kataszteri erdőbecslési személyzet	54.

3. Boszniában alkalmazott magyar erdészek	2.
4. Közalapítványi erdőtisztek	35.
5. Selmeczi erdészeti akadémia és debreczeni gazdasági tanintézet	7.
6. Kincstári erdőtisztek, a Horvátországiakkal együtt	302.
7. Kincstári orvosok az erdészi szolgálatban	6.
8. Kincstári erdő-számvivőségi tisztek és segédhivatalnokok	32.
9. Kir. erdőfelügyelőségi tisztek	27.
Összesen	561.

Az album, mely 900 frtba került, díszesen és művészi csinnal van kiállítva, Posner Károly Lajos műtermében készült, és üvegfedelű tölgyfaszekrényben van elhelyezve.

Az albumhoz Murányi Farkas Sándor k. erdőszámízt, kinek költeményeit a magyar közönség a szépirodalmi lapokból is ismeri, a erdő-számvevőség nevében következő verset írta:

Az életút rövid, kietlen,
 Kevés öröme, gondja sok;
 S mi mégis küzdünk, harczolunk szünetlen,
 Mint felhők közt viharban a sasok.
 Üdv annak, kit szent czél vezérel,
 S nemes *Eszmék* hevitenek!
 Ki küzdesz, tiszta kézzel, észszel:
 Az ügy nevében, üdv neked!

Nézd e kis, de hű serget itten,
 Velel mindannyi hű rokon;
 Ott lesz ne félj, nehéz küzdelmeidben,
 Miként ma itt, egyik szép napodon.
 Legyen szivedbe vésve a *Ma!*
 Légy büszke rá . . . és ne feledd —
 Az *Érdemnek* legszebb jutalma:
 A *Tisztelet* . . . a *Szeretet* . . . !

A diszebed, melynél a háziasszony szerepét Kallina Károly gödöllői erdőmester kedves neje vitte, az indóház melletti vendéglő nagy lugasában tartatott meg; 168 személy vett benne részt.

Midőn a champagni palaczkok durrogása jelt adott a toasztokra, Bedő Albert a jelenvoltak zajos éljenzése mellett felköszöntőt mondott szeretett királyi családunkra. Utána Zivuska József Debreczen városi erdész Bedőre, jelenlévő nejére, és távollévő üdülő fiára, Hoffmann Sándor főerdőtanácsos br. Kemény Gábor miniszterre, Rónai Antal Tisza Lajosra az orsz. erd. egyesület elnökére, Illés Nándor főerdőtanácsos a jelenlévő erdészekre, Rueska Tivadar főerdőfelügyelő a nőkre. Ezenkívül még több felköszöntő mondatott az erdészet több jelenlévő előkelőségére.

Üdvözlő táviratok érkeztek a lipai, máramarosi, soóvári, kassai, bellovári, zágrábi, glinai, új-gradiskai erdőigazgatóságok és erdőhivataloktól, továbbá a Coburg hercegi erdőtisztstól, a határőrvidéki erdők megbecslésére kiküldött magyar- és horvátországi bizottságok tagjaitól Ogulinból (magyar nyelven), Fekete akadémiai tanártól Jaszenovárról, Remann erdőmestertől Pápáról, Győrffy Endrétől Budapestről, s végre Lachnit nyug. ezredestől (Bedő ipjától) Ischlből, melyek mind az ebéd alkalmával felolvastattak.

Üdvözlő táviratok mentek báró Kemény Gábornak és Tisza Lajosnak kettő, melynek szövegei következők:

„Minister ur! A magyar erdészek hálás köszönetüket küldik nagyméltóságodnak azon szakunkra nézve feledhetlen és megtisztelő kitüntetésért, melyben vezérünket, Bedő országos főerdőmestert, mai ünnepélyünk alkalmából részesíteni kegyeskedett.“

„Tisza Lajos ő nagyméltóságának az orsz. erd. egyesület elnökének Szegeden. A magyar erdészek, vezérük, Bedő Albert

országos főerdőmester tiszteletére, Gödöllőn rendezett ünnepélyük alkalmával hálásan emlékeztünk meg nagyméltóságodnak szakunk emelése körül szerzett kitünő érdemeiről, ezuttal is hódolatteljes tiszteletünket óhajtják kifejezni.“

Az ebédet kedélyes táncmulatság követte, melyben résztvett a Gödöllőn nyaraló szép hölgyek és férfiak egyrésze is.

A táncz a szó teljes értelmében világos-viradtik tartott, midőn t. i. 5 órakor a vegyes vonat, melyhez a társaság számára készen tartott kocsik csatoltattak. Budapest felé megindult.

Most elbucsuztak a közel és távolból jött szaktársak, valamennyien azon tudattal telt kebelrel, hogy az oly testület a melynek tagjait ily szíves barátság és összetartás fűzi egybe, okvetlenül hivatva kell hogy legyen arra, hogy a magyar közgazdaság terén szakjának és magának azon tekintélyes állást vivja ki, a mely azt méltán megilleti, s hogy ezen testület hivatva van a magyar erdészetet fölvirágzásra juttatni.

A rendező választmány.

II.

A horvát határőrvidéki erdőtisztek Bedő-ünnepélye Ogulinban.

Távol az édes otthontól, itt a horvát-szlavon határőrvidék egyik messze eső pontján, mi is ünnepeltünk augusztus 20-kán.

Mi is megemlékeztünk e napon szeretett és tisztelt országos főerdőmesterünkről s mialatt otthon levő szaktársaink a gödöllői kies parkban adtak kifejezést az iránta érzett tiszteletnek és őszinte ragaszkodásnak, mi is sikerült Bedő ünnepélyt tartottunk e helyen az ő tiszteletére, és én kedves kötelességemnek tartom megemlíteni, hogy ünnepélyünkön, melyet a határőrvidékre kiküldött erdőrendezési bizottság kezdeményezett, Durst Emil erdőigazgató s Anderka Gyula főerdő-

mester urakon kívül megjelent a fucsinei és ogulini erdőhivatal személyzetének minden tagja, minek következtében az ünnepély egyszersmind a magyar és horvát erdészek testvérülésének ünnepévé lett.

Az ünnepély kölcsönös intézkedések után egy távirati üdvözllet elküldésével vette kezdetét, melyet a jelenlevők kíváratára Durst Emil erdőigazgató intézett az ünnepelthez; azután az „Arany csillag” vendéglőjébe gyülekeztünk, melyet ez alkalomra fenyő galyakkal, magyar feliratokkal és erdészeti jelvényekkel Fritsch János draganeczi erdész igen csinosan díszített teremmé varázsolt át.

Egy óra után kezdetét vette a diszebéd, melyen az első felköszöntést Durst E. igazgató mondta el az ünnepeltre német nyelven, kiemelve érdemeit, s kérve határőrvidéki tisztársait, hogy hozzá, ki most már nekik is főnökük, azon ragaszkodással és tisztelettel viseltessenek, melyet ő mint szakember és tisztviselő méltán megérdemel.

Szavait szünni nem akaró éljenzés, „hoch” és „zsivio” felkiáltások követték, melyeknek elhangzása után Faller Károly fucsinei erdőmester és Csiby Lőrincz alerdőfelügyelő emeltek poharat, éltetve német és magyar nyelven országos főerdőmesterünket.

Erre megeredt a jó kedv s egymást érő német, magyar és horvát felköszöntések között s meglehetősen jó zene mellett, — mely melleleg mondv a csárdásokkal is megpróbálkozott — esti 6 óráig oly kedélyesen és oly fesztelenül mulatott a társaság, mintha csupa régi ismerősök, jó barátok lettek volna együtt.

Az ebédet séta követte, mely után újból összegyűltünk a már most tánczteremmé átalakított ebédlőbe; tánczosnó ugyan kevés volt, mert egy három nappal későbbre kitűzött s a mi ünnepélyünknel korábban köztudomásra hozott táncz-

multság miatt a hölgyek csekély számban jelenhettek meg; de a jó kedv így sem hiányzott, számos nőink, aligha nem első ízben a csárdással is megpróbálkoztak.

A táncmultság 2 órakor véget ért s más nap búcsút véve egymástól, szétoszlott a társaság, mely talán először vett részt ily magyar jellegű ünnepélyen.

Közli: *Kuzma Gyula*,
m. k. erdészjelölt.

Vidéki levelek.

I.

Deés (Erdély), szeptember 24.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Prohászka Lajos szatmármegyei tagtársunk az „Erdészeti Lapok” 1880-ik évi II-ik füzetében a szatmármegyei hatóság önkénye felett panaszkodik, a mennyiben az a törvény világos intencziója és szelleme ellen a felesketett erdőtisztek és erdőőrök fegyvereit megadóztatja. A hatóság az adófelügyelő urral egyetemben eljárásuk helyességét védve, az 1879-ki törvényczikk 40-ik §-ára hivatkoznak. Igaz, hogy ezen idézett §. utolsó pontja szóról-szóra eként hangzik: „Ezen fegyverük vadászatjegyadómentes”, vagyis az idézett szavak csakis a vadászatjegyre s nem a fegyverre vonatkoznak. Hanem tessék csak az egész czikket elejétől végig olvasni, hisz ott világosan ki van mondva: „A hatóságilag felesketett erdőtisztek és erdőőrök szolgáltatukban közbiztonsági közegeknek tekintendők és mint ilyenek lőfegyvert viselhetnek. Azt kérdem már most: miként adóztatható meg a közbiztonsági közeg lőfegyvere? akkor csak tessék azonnal a pénzügyőrök, csendbiztosok és pandurok fegyvereire nem csak az adót róvni, de mindezen közbiztonsági közegeket még azonkívül a vadászati törvény egész szigorával sújtani, elmulasztván mindeddig fegyvereik bevallását. Erre azonban sem a nevezett vármegye hatósága, sem az igen tisztelt adófelügyelő ur nem igen gondol.

Az első erdei szalonkát márczius 12-én lóttuk, az erre